

Ohnisko

Z O B S A H Ů:

- str.2 **Odkedy sa oslavujú Vianoce**
- str.3 **Duchovný rast – v nemocnici?**
- str.4 **Vyvolení Boží**
- str.5 **S prázdnyimi rukami**
- str.6 **Ako vznikla Tichá noc**
- str.7 **Vianočný detský kútik 3D**

➤str. 8 **Festival viery 2006**

Radujme sa, plesajme a vzdávajme mu slávu, lebo nadišla Baránkova svadba a jeho žena sa pripravila. (Zj. 19:7)

Rok čo rok prichádzajú dni, na ktoré sa mnoho ľudí teší. Sú to Vianoce a kresťania sa tešia z toho, že budú ľudské srdcia prístupnejšie k počúvaniu slova evanjelia. Ale je to naozaj tak? Naši priatelia možno prichádzajú do našich zhromaždení a pozerajú na vystúpenie detí, či mládeže, ale slovo evanjelia sa ich nedotýka. Prečo?

Neviem, či to tu vystihnem, ale to, čo vidím pri chodení s mojim Pánom a to, čo vidím medzi kresťanmi je, že sa nám narodil Spasiteľ, Kristus Pán a tam to končí. On však ide oveľa ďalej. A tak jedna z vecí, ktorá je dôležitá pre cirkev, je poznanie, že je zároveň aj Nevestou Baránkovou. Tak teda ako nevesta netrpezlivo čaká na svojho ženicha, tak má aj cirkev na svojho Pána.

V živote sa veľmi tešíme na príchod niektorých dní, ako napríklad na narodenie dieťaťa do rodiny alebo nejaké výročie či sviatok. A možno práve na už spomínané Vianoce. Ale ako sa tešíme na príchod Pána Ježiša Krista, ako ženicha, ktorý si prichádza pre svoju Nevestu? Text Písma nám zdôrazňuje, že jeho žena sa pripravila. V piatej kapitole listu Efežanom čítame toto slovo: „...**Kristus miloval cirkev a vydal za ňu seba samého, aby ju posvätil, očistiac ju kúpeľom vody so slovom; aby sám sebe pripravil cirkev slávnú, na ktorej niet poškvرنy ani vrásky, ani nič podobné, aby bola svätá a bezúhonná.**“ Takže, ak tomu dobre rozumiem, Kristus sám pripravuje svoju ženu tu na zemi, živí si ju a opatruje.

Vieš o tom? Hovoríš o svojom nádhernom Ženíchovi ľuďom na Vianoce alebo je to len o tom, že Ježiš prišiel pre každého a tým to končí? Na Slovensku asi každý vie, o čom sú Vianoce. Ľudia vedia, že sa narodil Kristus a že je to kvôli nim. No nepoznajú ho ako Ženicha a vôbec, ale skutočne vôbec ho nečakajú. Aj cirkev prestala čakať na svojho Ženicha. Pospal Boží ľud na ceste za ním. Vyšli v ústrety ženichovi, ale únava noci ich premohla. Chceme veriť, že to nepíšem o tebe, ani o tvojom zbere.

Možno hovoríš: Také slová sa predsa nehodia k Vianociam. Treba sa nám tešiť a radovať z narodenia nášho Pána. Amen. Súhlasím. Ale ak nebudeme v očakávaní príchodu nášho Ženicha a v podrobení sa Jeho príprave nás ako Nevesty, tak sa nám Vianoce stanú len sviatkom pokoja a mieru.

Zjednotme sa aj v týchto dňoch na spoločnej modlitbe: „Príď Pane Ježišu, príď pre svoju cirkev.“ Čakáme ťa!

Vojtech Sirkovský

Vianoce naplnené
 Božím pokojom
 a nie zhomom,
 a v Novom roku pevnú vieru
 v Spasiteľa
 Vám praje
 redakčná rada.

Boh prichádza...

Boh prichádza k nám – to sú Vianoce!

**Neprihádza na svet v paláci,
 ale v drevenej chatrči,
 v stajni s otvorenými dverami,
 aby každý mohol vojsť.**

**Neprišlo iba sladké dieťaťko,
 ale Boží Syn, Pán a Spasiteľ.**

Prihovára sa nám:

Vo mne máte pokoj.

Prinášam vám silu a odkaz od Boha.

**Prišiel som na zem niest' vaše bremená,
 dať vám odpustenie a lásku.**

Prišiel Mesiáš

Hoci je v Písme dosť indícií o narodení Pána, jeho príchod zostáva akýmsi tajomstvom, ktoré Boh zjavuje najskôr pokorným a verným ľuďom. Je viac biblických

postáv, ktoré sú známe z „vianočného“ deja. Mňa zaujali tieto štyri: Zachariáš, Mária, Simeon a Anna.

ZACHARIÁŠ predstavuje skúseného Božieho služobníka. So svojou manželkou žijú spravodlivo a bezúhonne v Božích očiach, pred ľuďmi trochu potupení, nakoľko nemajú deti. Pri zvesti, že bude mať syna, sa mu „ťažko“ verí, pochybuje a za trest zostane nemý až do dňa, keď dá synovi meno Ján. Je nádherné počuť ho prorokovať, keď je jeho život obnovený Duchom Svätým.

MÁRIA je typom pokory a poslušnosti, ochoty veriť nemožné a riskovať svoju povesť, poddať sa Božím plánom. Duch Svätý a moc Najvyššieho spôsobili v jej živote zázrak. Jej chválospev je toho svedectvom.

SIMEON, muž spravodlivý a pobožný, očakávajúci potešenie pre Izrael, muž plný Ducha Svätého. Čakateľ, ktorý sa dočkal, Jeho proroctvo o Kristu ako Spasiteľovi sveta ukazuje na jeho hlboký vzťah s Bohom.

ANNU by sme mohli stretnúť na každom zhromaždení, bola vernou a stálou modlitebničkou. Po narodení Krista s veľkou istotou zvestuje o Ňom všetkým, ktorí ho očakávajú.

Mojou modlitbou je, aby sme nepochybovali so Zachariášom, ale verili tak ako Mária, rozumeli Duchu Božiemu ako Simeon a zvestovali Krista spolu s Annou.

Luboš TAQAJ

Odkedy sa oslavujú Vianoce?

Na Vianoce si pripomínáme narodenie Ježiša Krista. Ježiš sa však v tento deň nenarodil, nie je to teda výročie jeho narodenia. Pred oficiálnym zavedením Vianoc v západnej cirkvi slávila východná cirkev Ježišove narodenie v deň Zjavenia Pána, teda 6. januára. Vznik Vianoc stále nie je celkom jasný. Každopádne je potrebné rozlišovať medzi otázkou dátumu Ježišovho narodenia a slávením jeho narodenia. Presný dátum narodenia sa asi nikdy nedozvieme. Pretože neexistuje tradícia, ktorá by tento deň doložila, objavujú sa od 3. storočia pokusy o akúsi teologickú rekonštrukciu.

Pokusy o datovanie

Pri datovaní hrá dôležitú úlohu jarná rovnodennosť, stanovená na 25. marca, ako prvý deň stvorenia a tiež deň vtelenia a vykúpenia. Ak počítame 25. marec ako deň počatia, môžeme dôjsť k 25. decembru ako dňu Ježišovho narodenia. To sú samozrejme iba teoretické úvahy, s ktorými prišiel už v roku 221 Július Africanus v svojej Chronografii. Vedľa toho sa objavila ďalšia teória, že 25. december je kresťanským preznačením rímskeho zimného slnovratu nazvaného Dies invicti soli, Deň víťazného slnka.

Oslava Vianoc 25. decembra začína v cirkvi až v druhej tretine 4. storočia. Do tej doby nepoznala cirkev okrem Veľkej noci žiadne sviatky. Odpor proti oslavovaniu narodenia Pána bol silný, pretože ľudia považovali oslavy narodenín panovníkov za pohanský zvyk. Napriek tomu sa oslava Ježišovho narodenia presadila rýchlo a to najmä z dogmatických dôvodov. Vianoce ako pripomienka vtelenia Božského Loga, Krista, sa dobre hodili v boji proti ariánstvu a podobným heréziám, popierajúcich Kristovo božstvo.

Prvé oslavy

Pôvod Vianoc tak musíme hľadať v Ríme. Rímsky biskup určil 25. december ako sviatok Ježišovho narodenia zrejme aj preto, že rímsky cisár Aurelián (270-275) vybral tento deň ako sviatok Slnka. Biskup chcel podčiarknuť víťazstvo Krista, toho pravého Slnka, nad pohanským kultom. Vianoce sa tak stali symbolom víťazstva kresťanstva v rímskej ríši.

Z Ríma sa šírilo oslavovanie Vianoc nielen po západnej cirkvi, ale postupne tiež na východ. Existujú spoľahlivé doklady, že sa zachovávali v roku 379 v Carihrade, v roku 383 v Kappadócií, v roku 388 v Antiochii. Vývoj v Egypte a v Palestíne bol pomalší. Arménci zostali dodnes pri 6. januári.

Podobne ako na Veľkú noc, predchádza Vianociam v cirkevnom kalendári doba príprav a pôstov počas adventu. Naviac v tomto období začína cirkevný rok. Zvláštnosťou tiež je, že cirkev pridala k vianočnému dňu sviatočný týždeň (oktáv), v ktorom sú tri doprovodné sviatky: Štefana prvomučeníka (26. 12), evanjelistu Jána (27. 12) a Neviniatok betlehemských (27. 12). Na zdôraznenie významu dňa Narodenia Pána sa vianočný deň začínal polnočnou omšou, ktorá je dodnes veľmi obľúbená. Vianočné obdobie je zakončené sviatkom uvedenia Pána (do chrámu) na začiatku januára.

Názov

Na rozdiel od Veľkej noci a Letníc nemajú Vianoce žiadny podklad v židovskom kalendári. Neriadia sa lunárnym rokom ako Veľká Noc, ale slnečným rokom, a preto majú pevný dátum.

V najstarších latinských prameňoch sa Vianoce nazývajú jedno-ducho Narodením (dies nativitatis, natalis) nášho Pána Ježiša Krista, názov, ktorý sa dnes vyskytuje v románskych jazykoch ako Natale, Navidad, Noël. V germánskych jazykoch sa ujalo Weihachten, Christmas, Kerstmis, ktoré znamená Svätá noc.

České označenie „Vánoce“ bolo prevzaté z nemčiny, slovenský názov pravdepodobne z češtiny. Podľa etymológov je to "stará výpožička predcyrilometodská" (V. Machek). Takže, Vianoce nie sú od vianočky, ale vianočka je od Vianoc.

V.D. SCHNEEBERGER

DUCHOVNÝ RAST – V NEMOCNICI???

Milí čitatelia,

chcela by som sa s vami podeliť o jednu skúsenosť, ktorá motivovala celú našu rodinu k obrovskej vďačnosti a chvále nášmu Pánovi.

Všetko sa odohralo na začiatku októbra, kedy sme všetci boli veľmi zabehnutí v práci na našom byte a zmietali sa s problémami našich dvoch škôlkárskych deťúreniec. Všetko išlo s nadšením, až kým...

...neprišla náhla choroba našej dcéry Annymárie. Zo začiatku to nevyzeralo vážne, ale o pár dní som sa s ňou ocitla v nemocnici s jej napichnutou infúziou a s plačom v očiach, a množstvom otázok bez odpovedí.

Pán však pozná naše srdce, naše obavy, naše pocity i naše nedostatky. Tak to bolo aj so mnou.

Začali sme sa všetci intenzívne modliť spolu s manželom, bratmi a sestrami z nášho duchovného zboru, z misie (niektorí boli zapojení dokonca až v Afrike, Kambodži a Pakistane). Bolo to pre mňa obrovské svedectvo, aká mobilizácia síl v modlitbe pre naše dieťa, pre celý ten čas v nemocnici, pre našu rodinu.

A následok, dôvod k chvále, k tomu, že Pán sa priznáva, bol nádherný a neočakávaný.

Annamária po štyroch dňoch bola ako rybička, brala už iba antibiotiká, mohla krásne dýchať, zaspávať bez bolesti a hýbať sa, nie iba ležať, nemala horúčku, všetko odrazu ustúpilo, a... vyzeralo to predtým na zápal slepého čreva či zápal mozgových blán! (lekári sami nevedeli presnú diagnózu).

V priebehu tých dní som mala možnosť spoznať myšlienky mamičiek, ktoré mali obavy o ich deti, jedna mi dala darček, iná sa stále chcela so mnou rozprávať, sestričky spozorovali, že nám nechýba telka, ale v noci niečo študujeme s Annoumáriou a pani, ktorá stále s nami chodila na vyšetrenia, odrazu sa znenazdania úplne otvorila, hovorila o jej deťoch i osobnom živote.

Chcela by som sa ešte raz poďakovať za modlitby všetkým, ktorí na nás mysleli pred Pánom. Chcela by som sa poďakovať Vám všetkým za čas, ktorý som strávila s dcérou v nemocnici, i keď bol s chorobou, ale... v nádeji, že Pán nás drží a čaká od nás, aby sme vydali niečo, čo iní hľadajú, nemuseli sme hovoriť, oni to cítili, a tak sa aj správali, ako k Jeho deťom.

Modlitba je úžasná a nekončiaca vec!

HENRIETA KOCEVOVÁ

Neblúdiť ako stratená ovečka

Pracujem v zahraničí a poprosila som jednu priateľku (duchovnú sestru) na Slovensku, či by mi nevedela poradiť nejaký zbor alebo kostol v mestečku, kde pracujem. Hľadala na internete, ale nič nenašla. Aj ja som hľadala našu alebo podobnú cirkev, aby som mohla chodiť na „zhromko“. Modlila som sa, aby mi Pán pomohol a poslal svojho služobníka tu, kde teraz som, aby som neblúdila sama ako stratená ovečka, ale aby mi Pán ukázal cestu, kam ísť. A viete, čo sa stalo raz večer, keď prišla som z práce do bytu, v ktorom bývam? Do schránky som dostala brožúrku, ktorá má v preklade názov: „Čo čaká ľudí? ...s čím musíme počítať?“ a na druhej strane obalu bolo napísané: „PRÁVE TY POTREBUJEŠ JEŽIŠA!“ Vnútri bola vložená pozvánka na deň otvorených dverí do Cirkvi plného evanjelia k osláveniu a spievaniu Žalmov nášho Pána. Keď som si to prečítala, tak som vedela, že je to pre mňa, že potrebujem Ježiša, lebo bez neho môj život nemá zmysel. Ježiša potrebuje každý z nás. Moje srdce sa potešilo, že Pán vypočul moju modlitbu, poslal svojho služobníka až ku mne, aby som nebola zatratená, ale aby som išla, spievala, oslavovala Jeho meno a počúvala Slovo Božie. Lebo Pán nás všetkých miluje a vylial svoju krv za nás, aby nás vykúpil a dal nám večný život. Preto mu spievajme Haleluja, Abba Otče! Nech je požehnané meno Pána na večné veky AMEN!

BIBIANA V.

Rubrika

pre sestry

Správna cesta

Ježiš Kristus
je najväčší dar Božej lásky,
Ježiš Kristus
je cesta do večnosti.

Kráčaj cestou za Ním,
buď vytrvalý a smelý,
neboj sa ani nepriateľa,
Kristus pred ním ochráni ťa.

Dostaneš silu, Ducha lásky,
i Ducha pravdy Pán ti dá.
Neboj sa!
A choď iba k Ježišovi.

Choď cestou víťazstva
i cestou Božej lásky.

M. ČIŽMÁRKOVÁ – ŠTROFEKOVÁ

Blahoželanie

Sestrám kazateľkám

Svetlane

FRANCISTI a

Viere HRON-

COVEJ

blahoželáme

k 30. narodeninám.

Prajeme im Božie
vedenie a veľa radosti
v službe.

Vyvolení Boží, milí bratia a sestry!

BIG BROTHER (Veľký brat) a **VYVOLENÍ** – tri slová, ktorých sú plné titulné stránky bulváru a sú bodkou za hlavnými správami... V mojej mysli sa vynára nosná myšlienka Otcovho srdca – združenia, ktoré sa venuje deťom v ohrození: byť dieťaťu Veľkým bratom, teda tým, kto sa stará a zaujíma a ktorý dovolí dieťaťu nahliadnuť do jeho života s Bohom, aby ono samo poznalo, že Boh je živý!

A **VYVOLENÍ**? Radujem sa, že môžem byť vyvolenou Božou, neurodzenou, bláznivou a slabošskou v očiach tohto sveta. Veľmi ma však mrzí zvrátenie ďalšieho slova kniežat'om tohto sveta podobne, ako to urobil so slovami láska, manželstvo, sexuálna čistota, radosť, sloboda, šťastie, hriech, žiadostivosť a i. Keď som prehodila pár slov so svojimi žiačkami o knihe Harryho Pottera, s nechápavým úžasom sa zhrozili nad tým, že som mohla vidieť niečo zlé na tom, čo celý ich svet považuje za skvelé a fantastické! Vtedy som si aj ja - s úžasom – položila otázku: **Kde je svetlo, keď je tu taká hustá tma???**

Prečo sa dnes, keď máme slobodu vyjadrovania, tak veľmi bojíme nahlas pomenovať veci správnym menom a len ich potichu pomenúvame medzi sebou v cirkvi? Pre zachovanie imidžu? Pre ľahostajnosť k hriechu okolo nás? Prečo to berieme akosi za samozrejmé, že môj mladší brat alebo sestra v Kristu dokáže rozsúdiť, či riešenie konfliktov nie je ohováraním, úprimnosť vypočítavosťou alebo exhibicionizmom a senzáčný vývoj udalostí vyplavenou žiadostivosťou a nečistotou a že nepríľne k tomuto zvodu ako k návnade?

Bratia a sestry v Kristovi – nie pre povýšeneckú „spravodlivosť“, ale pre Jeho lásku vás ako zbor ECM v Petržalke pokorne prosíme: oddeľme od sveta. Náš zbor sa zaviazal nepozerať tieto reality show od 12. 10. 2005 až do ich konca a ako ďalší krok by sa žiadalo apelovať na zodpovedných. Lebo Boh jasne zjavuje svoju vôľu: Skúmajte, čo je milé Pánu, a nezúčasťujte sa v neplodných skutkoch tmy, radšej ich kárajte (Efezským 5, 10 – 11).

Pre povzbudenie: V Nórsku pre kritiku kresťanskej organizácie Detská stráž museli stiahnuť nielen niektoré filmy, ale aj počítačové hry. **Sme soľou – tak bud' me tým, čím sme.**

Milica

Víkendovka - Vojtovka

Hurá! Tešila som sa už tri týždne dopredu. Cez jesenné prázdniny (28. - 30. 10.) idem na víkendovku. Vojtovku. Moje nadšenie pretrvávalo po dlhú dobu, napriek ťažkostiam – maličkostiam, ako hľadanie ponožiek na poslednú chvíľu a meškajúci autobus. Optimistka som bola, až kým sme nedošli do tábora a nestretli Vojta osobne. Vtedy totiž zaznel pokyn (odvolávajúci sa na informačný leták o víkendovke), že máme všetko naše jedlo vyložiť na pinpongový stôl pred jedálňou. Ako inak, ozval sa značný frfot, no nakoniec sme my, táborníci, vyložili (skoro) všetko jedlo (po podrobnejšom prieskume bolo možné nájsť v taškách, skrinkách, ... zabudnuté (?) exempláre vífoniek, čokolád, ...) a išli sa ubytovať. V úprimnej viere v následný obed sme si ustlali posteľ a vrátili sa do hlavnej budovy. Teda, skôr pred ňu. Tam nás čakal (kto iný ako) Vojto a s ním druhá charakterová skúška (hoci akým spôsobom to malo mať dopad na charakter, som ešte stále nepochopila) a totiž, odovzdať mobily. Toto spôsobilo trochu hlasnejší frfot, a v prípade niektorých obetí (okej, priznávam, išlo hlavne o mňa) aj vzdor a absolútnu nechotu vzdať sa tejto časti svojho osobného majetku. Nakoniec som bola nútená mobil odovzdať pod hrozbou hladovky pre celý tábor.

Napriek tomu sa mi (na moje obrovské prekvapenie) podarilo dostať od nášho hlavného diktá...hm... vedúceho sľub, že do jedenástej hodiny rannej nasledujúceho dňa budem mať môj telefón späť. Po obede nasledovala prvá hra. Nie, nebolo to „človeče nezlob se“. Skôr akási obmena naháňačky skĺbená s Vojtovou „turistickou dušou“. Totiž, podstata bola v tom, že sme sa my, baby, mali (poklusom) dostať na Zošku, bez toho, aby nás chalani chytili a chalani sa mali zo všetkých síl snažiť cestou hore chytiť nejakú babu. Dopadlo to dobre, chlanci sa cestou stratili a tým nám poskytli dostatok času. Ako trest museli mať na večeri podbradníky. Potom nasledovali dve prednášky, jedna lepšia ako druhá. Víkendovka s jednou hrou by však nebola ono. Vojto nás vytiahol na „prechádzku“ do Harmónie. Cesta viedla obchádzkou cez asi štyri kopce a jaskyňu a bola spojená s rýchlokurzom ručného pílenia rúr na káble a výroby hudobných nástrojov. Plní očakávania a s prázdnyimi žalúdkami sme sa konečne do Harmónie dostali. Zotmelo sa. Po večeri na chate, ktorej meno mi akosi vypadlo, nám bolo oznámené, že sa máme nejako dostať späť do tábora. Jediné pravidlo bolo zákaz používania motorových vozidiel. Napriek mojím pesimistickým odhadom sa späť dostali všetci. V nedeľu ráno sme vyrábali dušičkové vence, mali zhromko, potom super obed a potom hurá domov.

Keď to zhrniem, tento tábor bol jemnejší ako obyčajne, no napriek tomu, alebo možno práve preto sa mi veľmi páčil.

LENKA BÍROVÁ

S prázdnyimi rukami

Neďaleko Betlehema žil jeden bohatý muž na svojej usadlosti. Nebol iba múdry a usilovný, ale aj veľmi nábožný, a to ho priviedlo k istej hojnosti. Bol aj verný manžel a dobrý otec – poctivý mešťan a platiteľ daní.

V noci, keď sa narodil Ježiš, Boží Syn, stál náš muž vonku a pozeral sa na hviezdy. Nemohol spať; umáral sa starosťami a myšlienky sa mu prehánali hlavou. Odrazu zbadal bežať päť pastierov ozlomkrky okolo jeho domu a volal: „Čo sa stalo?“ Jeden pastier krátko zastal a povedal: „Narodil sa Spasiteľ!“ A bežal ďalej.

Muž si pomyslel: Aká hlúposť! To je opäť typické pre týchto nádenníkov – nechajú stádo napospas, hovoria hlúposti a nerobia, čo sa im prikáže. Čo sa však mňa týka, mám svoje vlastné starosti! A opäť hľadel k hviezdám, ako by tam bola odpoveď na jeho otázky.

Za ranného šera sa pastieri vracali. Muž im zastal do cesty, však on vie, ako sa musí s takými zaobchádzať. Skríkol na nich: „Hej, čo si to vlastne myslíte...?“ S úsmevom odpovedal Sam, najstarší z nich: „Veríme v Spasiteľa, videli sme ho!“ Tým mu zarazili slová, lebo videl žiariace tváre mužov, ktorých už dávno poznal a teraz mu pripadalo, akoby ich videl prvý raz. Zvolal: „Kde...?“ Jeden sa otočil: „V stajni pri hostinci.“

Muž vošiel do domu a pomyslel si: Aký nezmysel – Spasiteľ sveta v stajni – pri hostinci, naničhodníci, asi vám niekto nalial! Takí povaľači! Napokon, on vedel, čo si má o nich myslieť. Pri raňajkách stále myslel na čudné tvrdenie pastierov. Spasiteľ v stajni? To nemôže byť. Hoci, pri Bohu sa musí vždy rátať s prekvapeniami. A ak sa tam predsa narodil, lebo inde nebolo miesto v Betleheme? Ak predsa, potom by som rád bol pri tom, rozmýšľal – to nenechám len pastierom. „Anna“, volal na ženu, „zabaľ chlieb, mlieko a maslo, aj trochu medu, idem na návštevu!“ Vybral za hrst' zlatiek z trezoru a vydal sa na cestu k tej stajni, o ktorej hovorili pastieri. Peniaze si vzal iba pre istotu, ak sa tu mal naozaj narodiť Spasiteľ, naložil by s peniazmi dobre.

Muž prišiel k hostincu, išiel na zadný dvor a naskutku, pred dverami stál anjel na stráži. Muž pozdravil zdvorilo a chcel popri ňom vojsť. Anjel ho však zastavil a pýtal sa: „Čo to máš vo vreci?“ Aha, bezpečnostná kontrola, pomyslel si muž a už bol takmer presvedčený, že v stajni musí byť naozaj dôležitá osoba. Ukázal chlieb, mlieko, maslo, med a aj hrst' zlatiek. Anjel akosi posmutnel a povedal: „Je mi ľúto, ale s tým nemôžeš

vstúpiť! Polož svoje dary tu na stôl a odíď!“ Muž sa zahanbil, bolo mu jasné, že s takým malým spreptným sa nesmie ísť ku Kráľovi sveta. Všetko položil a rýchlo sa vrátil domov. Vybral všetky peniaze z trezoru, jednu zo štyroch vkladných knižiek a vlastnícky list domu. To všetko chcel darovať Spasiteľovi – predovšetkým mu chcel ponúknuť dom – chcel ho prinútiť, aby sa presťahoval zo stajne – aby Pán sveta býval pri ňom – v čistej izbe a riadnej posteli.

Na ceste k hostincu bol sám so sebou veľmi spokojný a predstavoval si, ako by to bolo v nasledujúcich týždňoch a mesiacoch, keď bude prichádzať veľa ľudí, aby navštívili Kráľa sveta. V jeho dome. On bude prvý, ktorý dal svoj dom k dispozícii Spasiteľovi. Otvoril mu bránu i dvere. Anjel ho priateľsky prijal – tak anjeli zvyknú. So zvlhnutými rukami, ale plný hrdosti, mu všetko ukázal. Anjel s ľútosťou potriasol hlavou. „Milý priateľ, nič si nepochopil – choď, polož to k ostatným veciam na stôl a odíď!“ Muž spanikáril. Primálo? Pritom je to takmer všetko... Obzrel sa k stolu – sedelo tam niekoľko mužov a žien, žobráci z mestečka – jedli jeho chlieb, jeho maslo, jeho med – a teraz si delili so smiechom jeho peniaze – jeho peniaze! Zúrivo zakričal: „Čo to má byť, dajte ruky preč od môjho vreca, naničhodníci!“ „No, no“, utešujúco povedal anjel. „Všetky tie veci si predsa daroval – len pozri, ako sa tešia – a ako im to dobre padlo.“ „Áno – daroval! Ale nie týmto tu – aj cudzinec je medzi nimi – to sú dary pre Spasiteľa sveta, som úplne zmätený!“ Anjel sa už nepozeral až tak priateľsky – aj tak anjeli zvyknú – a povedal: „Spasiteľ sveta nepotrebuje podarúčky – ale tí tu vonku ich potrebujú nástoječivo!“ Bezmocne a zlostne sa muž opýtal: „Nebesá, čože potom chce, keď to, čo ponúkam, je stále málo?“ „Chce tvoj život – a nie tvoje potraviny!“ s radosťou a nádejou mu anjel oznámil a pootvoril dvere. Muž však smutne odišiel domov, tam, kde bol jeho svet.

Nasledujúcu noc muž opäť nemohol spať. Ráno mu bolo všetko jasné. Vzal svoj krstný list, konfirmačný list, cirkevný sobášny list, školské vysvedčenia – môže ich smelo ukázať – takmer zabudol na policajnú príhlášku. Potom si sadol a napísal všetky žalmy a verše piesní, ktoré vedel naspamäť. Pri listovaní natrafil ešte aj na dušpastierske osvedčenie od vedúceho zboru. Preukaz o darcovstve krvi a členstve v spevokole má aj tak vždy pri sebe. Teraz už chýbali iba potvrdenia o daroch a cirkevný kalendár za posledné tri roky – to bude Spasiteľ

vyvaľovať oči! Všetko zabalil do krabice od topánok. „To je teda môj život, to mu chcem dať“, myslel si muž.

Anjel ho prijal priateľsky „Tak čože si teraz priniesol?“ „To, čo si povedal. Tu je celý môj život, so všetkými prílohami a vysvedčeniami!“ Radosne predkladal anjelovi krabicu s istotou, že konečne dostane audienciu u Kráľa sveta. Teraz však bol anjel veľmi smutný – aj takí zvyknú byť. „Tak, tak, teda takýto je tvoj život – zmesť sa do jednej krabice?“ Medzitým prišli piati pastieri, radostne si pískajú. Krátko pozdravili anjela, ten ustúpil a nechal ich vojsť. Opatrne a starostlivo dvere opäť zatvoril.

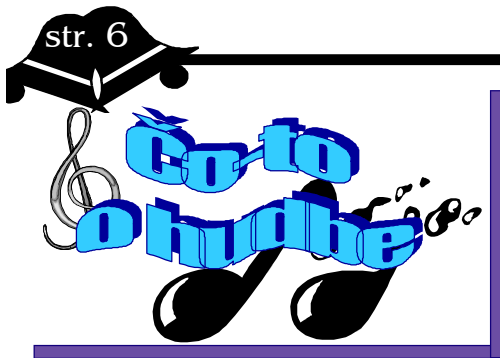
Muž horko sklamaný sa opýtal: „Čo majú títo, čo ja nemám?“ „Nemajú vôbec nič, však ich poznáš, sú nemajetní.“ „A čo prinášajú Kráľovi sveta?“ „Nič, iba prázdne ruky, tie sú ich vstupenkou. Ty si však chceš vstup kúpiť. Naozaj si myslíš, že Boha môžeš svojimi darmi podplatiť? U Pána nie je neprávom, ani prihliadanie na osobu, ani prijímanie darov. Daj mu svoje starosti a svoje pyšné srdce, potom získaš plný život ako tí pastieri. Tento Spasiteľ chce teba a každého, kto prichádza s prázdnyimi rukami, bohato obdarovať, to sa mu páči. Teraz choď, polož svoj životopis tam na stôl a potom príď – čaká ňá.“

Prví hostia Spasiteľa boli nemajetní – známi pastieri. Posledný partner rozhovoru Ježiša bol zločinec, lotor na križi. Prvým aj poslednému sa otvorilo nebo, lebo nemali nič, iba zlomené srdce. Ako bohato nás chce Boh obdarovať! Poď, čaká na teba!

EUGEN REISER,
 ENTSCHEIDUNG 6/02, PRELOŽ. M. Z.

Pozn. redakcie: Príbeh možno použiť pri bohoslužbách, evanjelizácii alebo na skupinkách. Možno ho prerozprávať alebo upraviť ako scénku...

Tichá noc, svätá noc – - najznámejšia vianočná pieseň

Krátko po svojom vzniku sa táto pôvodne nemecká pieseň rozšírila do celého sveta. Preložili ju do mnohých jazykov v Európe, ale aj v Amerike, Ázii a Afrike. Hovorí sa o tom, že týchto prekladov je asi dvesto. Ako táto pieseň vlastne vznikla?

Podľa nedávno nájdeného originálneho rukopisu vznikla v roku 1816. Vtedy si krátko pred Vianocami chcel učiteľ Franz Gruber (1787-1863) v rakúskom mestečku Oberndorf zopakovať niekoľko vianočných skladieb. Keď zapol organ, čudne v ňom zaškrípalo. Zistil, že je pokazený a na opravu do Štedrého dňa bolo neskoro. Čo teraz?

Vyhľadal mladého kaplána Josefa Mohra (1792-1848), aby sa s ním poradil. Pri vianočnej omši sa musí hrať a spievať. Dohodli sa, že dajú dokopy novú vianočnú pieseň. Kaplán napísal text a učiteľ k nej za niekoľko hodín pridal melódiu. Počas štedrovečernej bohoslužby ju zaspievali. Nová vianočná pieseň bola na svete.

Keď neskôr prišiel pán Mauracher z neďalekého zillertalského údolia, aby organ opravil, Gruber sa mu pochválil svojou novou piesňou. Opísal si ju, pretože sa mu páčila. Po celom okolí opravoval organy a všade pieseň znovu a znovu hral. Z Zillertálu chodili potulní hudobníci do sveta a tí ju rozšírili až do Ameriky. V roku 1833 koncertovalo Zillertalske kvarteto v Lipsku a zaspievalo okrem iných aj túto vianočnú pieseň. Krátko po tom ju vytlačili a začala sa objavovať v cirkevných spevníkoch.

Dnes u nás snáď nie je štedrovečerné zhromaždenie, kde by táto pieseň nezaznela. Stala sa neoddeliteľnou súčasťou vianočnej liturgie, a to nielen u nás, ale na celom svete.

V. SCHNEEBERGER, RED. KRÁTENE

NOVOZMLUVNÉ SVEDECTVO O KREŠŤANSKOM SPEVE A HUDBE

Začiatok Novej zmluvy nás upúta svedectvom o narodení Ježiša Krista so sprievodným radostným spevom, ktorý sa odvtedy stal typickým vyjadrením kresťanskej viery. V histórii boli neskôr najčastejšie používané štyri evanjeliové chválospevy: Pieseň Márie (Lk 1,46-55, tzv. Magnificat), Zachariášova pieseň (Lk 1,67-79, tzv. Benedictus), Pieseň anjelov (Lk 2,13-14, tzv. Gloria in excelsis Deo) a Simeonova pieseň (Lk 2,28-32, tzv. Nunc Dimittis).

Okrem tohto miesta je v evanjeliách iba jediná zmienka o speve. Na záver stretnutia Ježiša Krista s učeníkmi pri poslednej večeri pred jeho smrťou na kríži zaspievali pieseň a vyšli na vrch Olivový.

Napriek tomu, že o speve v prvotnej cirkvi nemáme veľa presným záznamom, je isté, že prvotní kresťania spievali. Spev duchovných piesní bol charakteristickou a neoddeliteľnou črtou apoštolskej cirkvi, slúžil na vyjadrenie radosti kresťanov, na vzdelávanie vo viere a na svedectvo o Kristovi. Pri bádani v tejto oblasti sme odkázaní predovšetkým na Novú zmluvu, správy súčasníkov a celkový vývoj duchovného spevu. Prvá známa písomná pamiatka o kresťanskom speve pochádza totiž až z obdobia okolo roku 300. Zrejme však ešte nejde o bohoslužobný spev. Podľa všetkého ešte neexistoval žiadny spevník, piesne sa šíрили ústnym podaním. O speve prvotných kresťanov sa s istotou dá tvrdiť len to, že ho považovali za veľmi dôležitú zložku spoločných zhromaždení, pričom až tak nezáležalo na kvalite hlasu, skôr na postoji srdca (Ef 5,19).

V Ef 5,19, ako aj v Kol 3,16, sa spomínajú žalmy, hymny a duchovné piesne. V Kol majú byť okrem vyjadrenia vďačnosti Bohu aj prostriedkom napomínania. I keď nie je celkom jasné, čo rozdelenie na žalmy, hymny a duchovné piesne označuje, môžeme vyvodit' porovnaním s vývojom židovského a gréckeho antického spevu, keďže pr-

votní kresťania boli zo Židov a Grékov, že „žalmy“ sú starozmluvné žalmy, „hymny“ sú spevy alebo piesne oslavujúce Ježiša Krista a „duchovné piesne“ sú formy antických spevov s kresťanským obsahom. Mohlo tiež ísť o piesne bez slov, či s jedným slovom, alebo o improvizované extatické uctievanie.

Pokiaľ ide o použitie hudobných nástrojov na oslavu Boha, v Novej zmluve o tom neexistuje žiadny záznam. Dôvodom mohlo byť to, že v období prenikania helenistickej kultúry do Palestíny Židia nielenže preberali grécke názvy pre hudobné nástroje, ale taktiež používali pri chrámových obradoch rovnaké nástroje ako Gréci pri svojich orgiách. V tomto období rabíni zakázali hudobné nástroje pre použitie v synagógach, dokonca aj tie, ktoré sú často spomínané v žalmoch v súvislosti s oslavou Boha, pretože ich považovali za nečisté a nemorálne. Takýto postoj bol bežný až do tretieho storočia.

Jediné novozmluvné miesto okrem apokalyptickej knihy Zjavenia, kde sa spomínajú aj hudobné nástroje, je 1K 14, avšak hovorí sa o nich iba v súvislosti so zrozumiteľnosťou v pojednaní o dare jazykov a proroctve. Neoznačujú sa ako nástroje na oslavu Boha.

Napriek tomu, že novozmluvné svedectvo o živote raných kresťanov nevyzýva k oslave Boha pomocou hudobných nástrojov z dobových dôvodov, ako boli uvedené, nemôžeme na základe toho vylúčiť hudobné nástroje ako nevhodné na oslavu Boha. Kniha Zjavenia jasne ukazuje, že nielen spev, ale aj hra na hudobných nástrojoch je prijateľnou formou uctievania, ktorá pretrvá do večnosti. Čítaním knihy Zjavenia a jej zmienok o hudobných nástrojoch je človek vždy znova oslovovaný veľkosťou a slávou Stvoriteľa a Vykupiteľa.

..nabudúce niečo o kresťanskej hudbe v období reformácie

DANA Šírkovská

3D

Poznáš 3 D kino?

V ňom vidíš veci tak ako sú v skutočnosti.
Zdá sa akoby si ich mohol v kine chytiť.

Náš Boh má tiež 3 D.

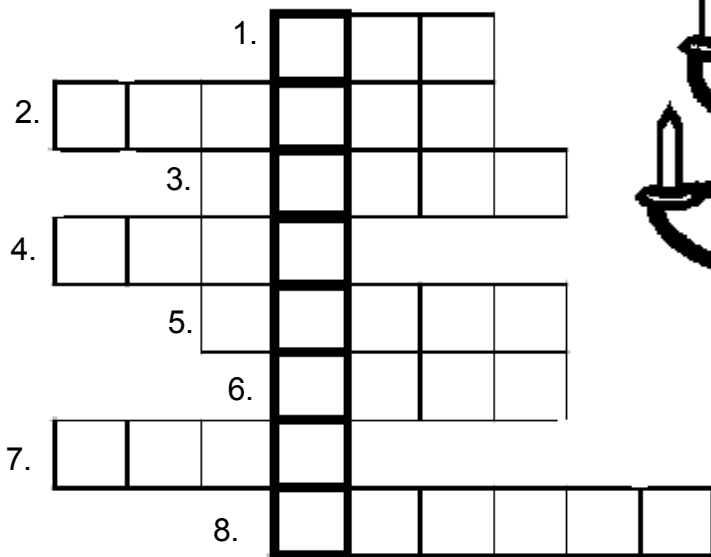
Je najbohatší na svete, takže je najväčší DARCA.

Ak Ho prosíme tak, nám DÁVA, dokonca dáva veľmi rád.

-
-
- A za tretie dal svojho Syna Ježiša Krista ako najväčší DAR.

A preto hľadajme a pýtajme sa Jeho ako Otca, čo všetko máme v Kristovi, keďže je najväčším darom. A nezabudnime si od nášho nebeského Otca pýtať, lebo je napísané, že kto neprosí, ten nemá. Takže pros a (doplnenie v tajničke), čo bude Boh s tým robiť.

Prajem vám deti, nech Pán Boh pozerá na vaše srdcia a nech je Pánom v každej časti.

К О Ч Е Р Ш Е П О Д А Р К И

 ERUDITIO
 MORES
 FUTURUM

UNIVERZITA MATEJA BELA PEDAGOGICKÁ FAKULTA Katedra evanjelikálnej teológie a misie

Ponúka študijné programy:

- evanjelikálna teológia a misia (Bc., denne, e-learning)
- evanjelikálna teológia (Mgr., denne, diaľkovo formou dištančného vzdelávania v anglickom jazyku)
- katechetika evanjelikálnych cirkví v kombinácii so slovenským jazykom, matematikou alebo telesnou výchovou (Bc. a Mgr., denne)

Prihlášky zaslať najneskôr do konca februára 2006 na adresu:

PdF UMB, Ružová 13, 974 11 Banská Bystrica, SR

Absolventi vysokoškolských teologických odborov môžu vykonať rigoróznú skúšku a získať akademický titul „doktor teológie“ (ThDr.).

 Ďalšie informácie: www.pdf.umb.sk – pozri: študijné oddelenie a katedra evanjelikálnej teológie a misie.

 e-mail: nbradnanska@pdf.umb.sk

OZNAMY

Vianočný koncert zvonkohry

17.12.2005 o 18:00

ECM – Bratislava, Panenská 10

Na čo sa môžeme tešiť v roku 2006?

Slovenský Festival viery

26.-27.8.2006 Piešťany

Aká výnimočná udalosť bude v roku 2007?

Európsky metodistický festival

1.-5.8.2007

Bratislava – SLOVENSKO!!!

O americkom černošskom vodcovi Bookerovi Washingtonovi (1850-1915) je známe, že v svojej mladosti putoval peši stovky míľ, aby došiel na jednu z mála univerzít, kde pripúšťali k štúdiu aj čiernych. Keď prišiel do cieľa, dozvedel sa, že všetky kurzy sú už obsadené. Navrhli mu však, že môže zostať ustielať postele a umývať podlahy. Washington prácu prijal. Umýval podlahy tak starostlivo a postieľal tak vynikajúco, že už zakrátko ho prijali na štúdium a napokon sa z neho stal jeden z najvýznamnejších vodcov a učiteľov svojho čierneho národa. Iba bezvýznamní ľudia sa zdráhajú prijať aj nepatrné úlohy. Príkladom je nám apoštol Pavol, ktorý si zarábala nielen na svoj chlieb, ale aj na chlieb svojich spolupracovníkov. Ochotne zbieral aj raždie na oheň pri strokotaní na Malte bez ohľadu na nebezpečenstvo (Sk 28,3).

MZ

Slovenské cirkvi pomáhajú obetiam zemetrasenia v Pakistane

“Zemetrasenie, ktoré zabijalo deti” - takto si podľa slov Marvina Parveza, riaditeľa organizácie Church Wide Service Pakistan/Afganistan, zapamätajú ľudia zemetrasenie, ktoré zasiahlo Pakistan 8. októbra tohto roku. Mnohé školy sa zrútili a v troskách pochovali celú generáciu. Príchod zimy a mrazivého počasia ohrozuje tisíce životov tých, ktorí síce prežili zemetrasenie, ale stratili svoje domovy. Z finančných príspevkov organizácií a cirkví združených v medzinárodnej sieti Action By Churches Together (ACT) poskytuje humanitárnu pomoc v podobe prístreškov, potravinových balíkov a rekonštrukčných materiálov. Doteraz distribovala 3,884 potravinových balíkov pre 27,188 jednotlivcov a 6,580 prístreškov pre 46,060 jednotlivcov. Okrem toho zabezpečuje zdravotnícku pomoc 136-tim rodinám v poľnej nemocnici.

Ekumenická rada cirkví vyhlásila zbierku. Prvá časť zbierky (12.10.2005) bola presunutá na účet organizácie Church World Service Pakistan /Afganistan

Svoje príspevky môžete aj naďalej posielat' do konca decembra na účet Ekumenickej rady cirkví:

Ľudová banka, 4000346704/3100. Variabilný symbol: 20051008

Foto: Dieťa chce vedieť, kto mu pomohol

 mesačník
Ohnisko
 Evanjelickej cirkvi metodistickej

 Vydáva:
 Evanjelická cirkev metodistická
 Panenská 10, 811 03 Bratislava

 TeL/fax: 02/5441 4468
 eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
 Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
 Prispieť môžete na č. účtu Unibanky:
2127726/1200
VS: 914 700
 alebo poštovou poukážkou. **Ďakujeme.**

Redakčná rada:

- > **šéfredaktor:** Milena BELKOVÁ
- > **redaktori:** Antónia HALAČIOVÁ
 Lenka PROCHÁZKOVÁ
 Filip VESELÝ
 Marta ZÁLESKÁ
- > **distribúcia:** Jana POLÁKOVÁ
- > **grafika:** Lenka Procházková